

* ג'ד'ד' * סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

[ה] ג אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: אם בקימי תהכון. וית פקודי תשרון. ותעבדון יתהון; ד ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פרו: ואתין מטריכון בעדנהון. ותתין ארעא עללתה. ואילן חקלא יתין אביה; ה והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ויערע לבון דישא לקטפא.

וקטפא יערע לאפוקי בר זרעא. ותיכלון לחמכון למשבע. ותתבון לרוחצן בארעכון; *
ב בסת"י (שני) ו ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ואתין שלמא בארעא. ותשרון ולית דמניד. ואבטיל. חיתא בשתא מן ארעא. ודקטלין בחרבא לא יעדון בארעכון; ז וירדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ותרדפון ית בעלי דבביכון. ויפלו קדמיכון לחרבא; ח וירדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: וירדפון מנכון חמשה למאה. ומאה מנכון לרבותא יערקון. ויפלו בעלי דבביכון. קדמיכון לחרבא; ט ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: ואתפני במימרי לאוטבא

(ס"א לאיטבא) לבון. ואפיש יתכון. ואסגי יתכון. ואקים ית קימי עמכון; *

ג בסת"י (שלישי) (חמישי כשהו מחוברות) י ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאנו: ותיכלון עתיקא דעתיק. ועתיקא. מן קדם חדתא תפנון; יא ונתתי משפני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם: ואתין משפני ביניכון. ולא ירחיק מימרי יתכון; יב והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: ואשרי שכינתי ביניכון. ואהוי לבון לאה. ואתון תהון קדמי לעם; יג אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולד אתכם קוממיות: אנא יי אלהכון. דאפיקת יתכון מארעא דמצרים.

מלמהוי להון עבדין. ותברית ניר עממיא מנכון. ודברית יתכון בחירותא; פ *

ד' בסת"י יד וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת-כָּל-הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: וְאִם
לא תקבלון למימרי. וְלֹא תַעֲבֹדוּן. ית כל פקודיא האלין; טו וְאִם-בְּחַקְתִּי תִמָּאֶסוּ וְאִם
אֶת-מִשְׁפָּטִי תִגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתִי לְהַפְרֹכֶם
אֶת-בְּרִיתִי: וְאִם בְּקִימֵי תִקְוִצוּן. וְאִם ית דיני תרחיק נפשכון. בְּדִיל דְּלֹא לְמַעַבְד ית כל
פקודי. לֹא־שְׁנִייתְכוּן ית קימי; טז אֶף-אֲנִי אַעֲשֶׂה-זֹאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם
בְּהֵלֵה אֶת-הַשְּׁחָפֶת וְאֶת-הַקְּדַחַת מְכַלּוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבַת נַפֶּשׁ וּזְרַעְתֶּם
לְרִיק זֶרְעֶכֶם וְאֶכְלֶהוּ אִיבֵיכֶם: אף אָנָּה אֶעֱבִיד דָּא לְכוּן. וְאִסְעַר עֲלֵיכוּן בִּיהוּלְתָּא
שְׁחַפְתָּא וְקַדְחַתָּא. מַחֲשָׁכָן עֵינַיִן וּמִפְחָן נַפֶּשׁ. וְתִזְרַעוּן לְרִיקְנוּ זֶרְעִיכוּן. וְיִיכְלוּנִיה בְּעֲלֵי דְבְבֵיכוּן;
יז וְנָתַתִּי פָנַי בָּכֶם וְנִגְפַתֶּם לְפָנַי אִיבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שְׁנֵאֵיכֶם וְנִסְתֶּם
וְאִין-רָדַף אֶתְכֶם: וְאֶתִּין רוּגוּי בְּכוּן. וְתַתְּבוּן קָדָם בְּעֲלֵי דְבְבֵיכוּן. וְיִרְדוּן בְּכוּן סְנֵאֵיכוּן;
וְתַעֲרְקוּן וְלִית דְּרַדִּיף יתכוּן; יח וְאִם-עַד-אֵלֶּה לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְיִסְפַּתִּי לְיִסְרָה
אֶתְכֶם שִׁבַע עַל-חַטָּאתֵיכֶם: וְאִם עַד אֵלֵיךְ. לֹא תִקְבְּלוּן לְמִימְרֵי. וְאִוְסִיף לְמַרְדֵי
יִתְכוּן. שִׁבַע עַל חוֹבֵיכוּן; יט וְשִׁבַּרְתִּי אֶת-גְּאוֹן עֵזְכֶם וְנָתַתִּי אֶת-שְׁמֵיכֶם
כְּבָרוֹל וְאֶת-אֲרֻצְכֶם בְּנַחֲשָׁה: וְאֶתְּבַר ית יְקַר תּוֹקְפְכוּן. וְאֶתִּין ית שְׁמֵיָא דְעֲלוֹיכוּן
תְּקִיפִין כְּבָרוֹלָא מִלֵּאחְתָּא מִטְרָא. וְאֶרְעָא דִּתְחוֹתֵיכוּן חֲסִינָא בְּנַחֲשָׁא מִלְּמַעַבְד פִּירִין; כ וְתִם
לְרִיק כְּחֶכֶם וְלֹא-תִתֶן אֲרֻצְכֶם אֶת-יְבוּלָה וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֶן פְּרִיו:
וְיִסוּף לְרִיקְנוּ חֵילְכוּן. וְלֹא תִתִּין אֲרַעכוּן ית עֲלֵלְתָהּ. וְאֵילָן חֲקֵלָא (ס"א ארעא). לֹא יִתִּין אֲבִינָה;
כא וְאִם-תֵּלְכוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תֵאָבוּ לְשִׁמְעַע לִי וְיִסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שִׁבַע
כְּחַטָּאתֵיכֶם: וְאִם תִּהְיוּן קְדָמִי בְּקִשְׁיוֹ. וְלֹא תִיבּוּן לְקַבְּלָא לְמִימְרֵי. וְאִוְסִיף לְאִיתָּאָה
עֲלֵיכוּן מִחָא. שִׁבַע כְּחוֹבֵיכוּן; כב וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת-חֵיַת הַשָּׂדֶה וְשִׁבְלָה
אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָהּ אֶת-בְּהֵמַתְכֶם וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם וְנִשְׁמוּ דְרֵכֵיכֶם: וְאֶגְרִי
בְּכוּן. ית חֵיַת בְּרָא וְתַתְּבִיל יתכוּן. וְתִשְׁיִצִי ית בְּעִירְכוּן. וְתִזְעַר יתכוּן. וְיִצְדִּין (ס"א ויִצְדִּין)
אִוְרַחְתְּכוּן; כג וְאִם-בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי: וְאִם בְּאֵלֵיךְ. לֹא
תִתְרַדּוּן לְמִימְרֵי. וְתִהְיוּן קְדָמִי בְּקִשְׁיוֹ; כד וְהִלַּכְתִּי אֶף-אֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי וְהִפִּיתִי
אֶתְכֶם גַּם-אֲנִי שִׁבַע עַל-חַטָּאתֵיכֶם: וְאֶהְדֵּךְ אֶף אָנָּה. עִמָּכוּן בְּקִשְׁיוֹ. וְאֶלְקִי יתכוּן אֶף
אָנָּה. שִׁבַע עַל חוֹבֵיכוּן; כה וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִקְמַת נִקְס-בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם
אֶל-עֵרִיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דְּבַר בְּתוֹכְכֶם וְנָתַתֶּם בְּיַד-אֹיֵב: וְאִיתִי עֲלֵיכוּן דְּקַטְלִין
בְּחַרְבָּא. וְיִתְּפַרְעוּן מִנְכוּן פּוֹרְעָנוּתָא עַל דְּעַבְרָתוֹן עַל אִוְרִיתָא. וְתַתְּכַנְשׁוּן לְקַרוֹיכוּן. וְאֶגְרִי

מִתְּנָא בִּינֵיכוּן. וְתַתְּמַסְרוּן בְּיַד שְׁנֵאָה;

כו בְּשִׁבְרֵי לַכֶּם מִטֶּה־לַּחֶם וְאָפוּ עֵשֶׂר נָשִׁים לַחֲמֶכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד
 וְהָשִׁיבוּ לַחֲמֶכֶם בַּמִּשְׁקָל וְאִכְלֹתֶם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ: בְּדֹאֲתָבֶר לְכוּן סְעִיד מִיכְלֵא.
 וַיִּפְּיֹן. עֵשֶׂר נָשִׁין לַחֲמֶכוֹן בְּתַנּוּרֵא חֹד. וַיִּתִּיבוֹן לַחֲמֶכוֹן בַּמִּתְקָלֵא. וְתִיכְלוּן וְלֹא תִשְׁבְּעוּן; ס
 כז וְאִם־בְּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי: וְאִם בְּדֹא. לֹא תִקְבְּלוּן
 לְמִימְרִי. וְתִהְיוּן קְדָמִי בְּקִשְׁיוֹ; כח וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת־קָרִי וַיִּסְרַתִּי אֶתְכֶם
 אֶף־אֲנִי שִׁבַע עַל־חַטָּאתֵיכֶם: וְאֶהְדֶּ עִמָּכוֹן בְּתַקּוּף רְגוֹ. וְאֶרְדִּי יִתְכוֹן אֶף אֲנֵא. שִׁבַע
 עַל חוֹבִיכוֹן; כט וְאִכְלֹתֶם בְּשֵׁר בְּנִיכֶם וּבְשֵׁר בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ: וְתִיכְלוּן בְּשֵׁר
 בְּנִיכוֹן. וּבְשֵׁר בְּנֹתְכוֹן תִּיכְלוּן; ל וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת־חַמְנֵיכֶם
 וְנָתַתִּי אֶת־פְּגָרֵיכֶם עַל־פְּגָרֵי גְלוּלֵיכֶם וְגַעְלָה נַפְשֵׁי אֶתְכֶם: וְאִשְׁיִצִי יַת
 בְּמֹתְכוֹן. וְאֶקְצִיץ יַת חֲנַסְנִסִּיכוֹן. וְאֶתִּינִן יַת פְּגָרֵיכוֹן. עַל פִּיגוּר טְעוֹתְכוֹן. וַיִּרְחִיק מִימְרֵי יִתְכוֹן;
 לא וְנָתַתִּי אֶת־עֲרִיכֶם חֲרָבָה וְהִשְׁמֹתִי אֶת־מַקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ בְּרִיחַ
 נִיחַחְכֶם: וְאֶתִּינִן יַת קְרוּיכוֹן חֲרָבָא. וְאֶצְדִּי יַת מַקְדְּשֵׁיכוֹן. וְלֹא אֶקְבִּיל בְּרַעוּא. קוֹרְבֹן בְּנִישְׁתְּכוֹן;
 לב וְהִשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אִיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ: וְאֶצְדִּי
 אֲנֵא יַת אַרְעָא. וַיַּעֲדוּן עָלָה בְּעַלִּי דְבַבִּיכוֹן. דִּיתְבִּין בָּהּ; לג וְאֶתְכֶם אֶזְרָה בְּגוֹלִים
 וְהִרִיקְתִּי אַחֲרֵיכֶם חֲרָב וְהִיתָה אֲרָצְכֶם שְׁמָמָה וְעֲרִיכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה:
 וַיִּתְכוֹן אֶבְדָּר בִּינִי עַמְמֵיא. וְאֶגְרִי בְּתַרִּיכוֹן דְּקַטְלִין בְּחֲרָבָא. וְתִהִי אֲרַעְכוֹן צְדִיא. וְקְרוּיכוֹן יִהְיוּן
 חֲרָבָא; לד אִז תִּרְצָה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתוֹתֶיהָ כֹּל יָמֵי הַשְּׁמָמָה וְאַתֶּם בְּאָרֶץ
 אִיבֵיכֶם אִז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצַת אֶת־שַׁבְּתוֹתֶיהָ: בְּכֹן תִּרְעִי אַרְעָא יַת שְׁמַטְהָא.
 כֹּל יוֹמִין דְּצְדִיאָת. וְאַתּוֹן בְּאַרְעַ בְּעַלִּי דְבַבִּיכוֹן. בְּכֹן תִּשְׁמִיט אַרְעָא. וְתִרְעִי יַת שְׁמַטְהָא;
 לה כֹּל־יָמֵי הַשְּׁמָמָה תִּשְׁבַּת אֶת אֲשֶׁר לֹא־שַׁבְּתָה בְּשַׁבְּתוֹתֵיכֶם
 בְּשַׁבְּתוֹתֵיכֶם עָלֶיהָ: כֹּל יוֹמִין דְּצְדִיאָת תִּשְׁמִיט. יַת דְּלֹא שְׁמַטְתָּ. בְּשַׁמְטִיכוֹן כֹּד הָוִיתוֹן יִתְבִּין
 עָלָה; לו וְהַנְּשֹׂאֲרִים בָּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְדָּךְ בְּלִבְכֶם בְּאַרְצַת אִיבֵיהֶם וְרַדְף
 אֹתֶם קוֹל עָלָה נִדְף וְנָסוּ מִנְּסַת־חֲרָב וְנָפְלוּ וְאִין רַדְף: וְדִישְׁתָּאוּן בְּכוֹן.
 וְאֶעִיל תְּבָרָא בְּלַבְהוֹן. בְּאַרְעָתָא דְּסִנְאִיהוֹן. וַיִּרְדּוּף יִתְהוֹן. קַל טַרְפָּא דְּשִׁקְיָא. וַיַּעֲרְקוּן מְעַרְק כֹּד
 מִן קַדָּם דְּקַטְלִין בְּחֲרָבָא. וַיִּפְּלוּן וְלִית דְּרַדְפִּי; לז וְכִשְׁלוּ אִישׁ־בְּאַחִיו כַּמְּפַנֵּי־חֲרָב
 וְרַדְף אִין וְלֹא־תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לְפָנֵי אִיבֵיכֶם: וַיִּתְקַלוּן גְּבַר בְּאַחוּהִי. כֹּד
 מִן קַדָּם דְּקַטְלִין בְּחֲרָבָא וְרַדְפִּי לִית. וְלֹא תִהִי לְכוֹן תְּקוּמָה. קַדָּם בְּעַלִּי דְבַבִּיכוֹן;

לַח וְאֲבֹדְתֶם בַּגּוֹיִם וְאָכַלְתֶּם אֶתְכֶם אֶרֶץ אֲיִבֵיכֶם: וְתִיבְדוּן בֵּינִי עִמְמִיָּא. וְתִגְמַר
 יִתְכוּן. אֶרֶע בְּעַלֵי דְבַבִּיכוּן; טל וְהַנְּשֹׂאֲרִים בְּכֶם יִמְקוּ בְּעוֹנֵם בְּאַרְצַת אֲיִבֵיכֶם
 וְאַף בְּעוֹנֹת אֲבֹתֶם אַתֶּם יִמְקוּ: וּדְיִשְׁתְּאָרוּן בְּכוּן. יתְמַסוּן בְּחוּבִיהוּן. בְּאַרְעָתָא
 דְּסִנְאִיכוּן. וְאַף בְּחוּבֵי אֲבֹהֵתְהוּן בִּישִׂיא דְאַחִידִין בִּידְהוּן יתְמַסוּן; מ וְהַתְּוֹדוּ אֶת-עוֹנֵם
 וְאֶת-עוֹן אֲבֹתֶם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מַעַלּוּ-בִי וְאַף אֲשֶׁר-הִלְכוּ עִמִּי בְּקָרִי:
 וְיִוְדוּן ית חוּבִיהוּן וְיִת חוּבֵי אֲבֹהֵתְהוּן. בְּשַׁקְרָהוּן דְּשַׁקְרוּ בְּמִימְרֵי. וְאַף דְּהִלִּיכוּ קְדָמִי בְּקִשְׁיוּ;
 מא אַף-אֲנִי אֵלֶךְ עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֹתָם בְּאַרְץ אֲיִבֵיהֶם אוּ-אִזּוּ יִכְנַע
 לְבָבָם הָעָרֹל וְאִזּוּ יִרְצוּ אֶת-עוֹנֵם: אַף אֲנָא. אֲדַךְ עִמְהוּן בְּקִשְׁיוּ. וְאַעִיל יתְהוּן. בְּאַרְע
 בְּעַלֵי דְבַבִּיהוּן. או בְּכֵן יתְבַר. לְבַהוּן טַפְשָׂא. וּבְכֵן ירְעוּן ית חוּבִיהוּן; מב וְזָכַרְתִּי אֶת-
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת-בְּרִיתִי אַבְרָהָם אִזְכָּר
 וְהָאָרֶץ אִזְכָּר: וּדְכִירְנָא ית קְנִימֵי דְעַם יַעֲקֹב. וְאַף ית קְנִימֵי דְעַם יִצְחָק. וְאַף ית קְנִימֵי דְעַם
 אַבְרָהָם. אֲנָא דְכִיר וְאַרְעָא אֲנָא דְכִיר; מג וְהָאָרֶץ תִּעֲזֹב מֵהֶם וְתָרַץ אֶת-
 שַׁבְּתֹתֶיהָ בְּהַשְׁמָה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת-עוֹנֵם יַעַן וּבִלְעַן בְּמִשְׁפָּטֵי מֵאָסוּ
 וְאֶת-חֻקֹּתַי גַּעֲלָה נַפְשָׁם: וְאַרְעָא תִתְרַטֵּישׁ מִנְהוּן וְתִרְעִי ית שְׂמִטְהָא. בְּדַצְדִּיאַת מִנְהוּן.
 וְאַנּוּן ירְעוּן ית חוּבִיהוּן. לְוִטִין חֶלֶף בְּרַכְן אִיתִי עֲלִיהוּן דְּבִדְנֵי קִצּוּ. וְיִת קְנִימֵי רַחֲמִיקַת נַפְשֵׁהוּן;
 מד וְאַף-גַּם-זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאַרְץ אֲיִבֵיהֶם לֹא-מֵאֲסֹתִים וְלֹא-גַעֲלֹתִים
 לְכַלְתָּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: וְאַף בְּרַם דָּא. בְּמַהוּיְהוּן
 בְּאַרְע בְּעַלֵי דְבַבִּיהוּן. לֹא אַרְטוּשְׁנוּן וְלֹא אַרְחִיקְנוּן לְשִׁיעִיּוֹתְהוּן. לֹא שְׂנֵאָה קְנִימֵי עִמְהוּן. אַרִי;
 אֲנָא יי אֶהְיוּן; מה וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשֵׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי-אֹתָם מֵאַרְץ
 מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: וּדְכִירְנָא לְהוּן קְנִים
 קְדָמָאִי. דְאַפִּיקִית יתְהוּן מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם לְעֵינֵי עִמְמִיָּא. לְמַהוּי לְהוּן. לֵאלֹהֵי אֲנָא יי; מו אֱלֹהֵי
 הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינּוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
 סִינַי בְּיַד-מֹשֶׁה: אֵלֶיךָ. קְנִימִיָּא וְדִינִיָּא וְאוֹרִיתָא. דִּיהֵב יי. בֵּין מִימְרֵיהָ. וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

ה' בסת"י [ז] (רביעי) (ששי כשהן מחוברות) כז א וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 ומליל יי עם משה למימר; ב דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא
 נדר בערבך נפשית ליהוה: מליל. עם בני ישראל ותימר להון. גבר. ארי יפריש נדר.
 בפורסן נפשיתא קדם יי; ג והיה ערבך הזכר מבין עשרים שנה ועד בין-ששים
 שנה והיה ערבך חמשים שקל-כסף בשקל הקדש: והי פורסניה דדכורא.
 מבר עשרין שנין. ועד בר שתין שנין. והי פרסניה. חמשין סלעין דכסף בסלעי קודשא;
 ד ואם-נקבה הוא והיה ערבך שלשים שקל: ואם נוקבתא היא. והי פרסניה
 תלתין סלעין; ה ואם מבין-חמש שנים ועד בין-עשרים שנה והיה ערבך
 הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבר חמיש שנין. ועד בר
 עשרין שנין. והי פרסניה. דדכורא עשרין סלעין. ולנוקבתא עשר סלעין; ו ואם מבין-חדש
 ועד בין-חמש שנים והיה ערבך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה
 ערבך שלשת שקלים כסף: ואם מבר ירחא. ועד בר חמיש שנין. והי פורסניה
 דדכורא. חמיש סלעין דכסף. ולנוקבתא פורסניה. תלת סלעין דכסף; ז ואם מבין-ששים
 שנה ומעלה אם-זכר והיה ערבך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה
 שקלים: ואם. מבר שתין שנין ולעילא אם דכורא. והי פורסניה. חמיש עשר סלעין.
 ולנוקבתא עשר סלעין; ח ואם-מד הוא מערבך והעמידו לפני הכהן והעריך
 אתו הכהן על-פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ואם מסבין הוא
 מפורסניה. ויקימניה קדם כהנא. ויפרוס יתיה כהנא. על פום (ס"א מימר). דתדביק יד נדרא.
 יפרסניה כהנא; ס

ו' בסת"י [ח] ט ואם-בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן
 ממנו ליהוה יהיה-קדש: ואם בעירא. דיקרבון מנה. קורבנא קדם יי. כל דיתין מניה.
 קדם יי יהי קודשא; י לא יחליפנו ולא-ימיר אתו טוב ברע או-רע בטוב
 ואם-המר ימיר בהמה בבהמה והיה-הוא ותמורתו יהיה-קדש: לא
 יחלפניה. ולא יעבר יתיה. טב בביש או ביש בטב. ואם חלפא יחליף בעירא בבעירא. והי הוא
 וחלופיה. יהי קודשא; יא ואם כל-בהמה טמאה אשר לא-יקריבו ממנה קרבן
 ליהוה והעמיד את-הבהמה לפני הכהן: ואם כל בעירא מסאבא. דלא יקרבון
 מנה. קורבנא קדם יי. ויקים ית בעירא קדם כהנא; יב והעריך הכהן אתה בין טוב
 ובין רע בערבך הכהן כן יהיה: ויפרוס כהנא יתה. בין טב ובין ביש. כפורסן כהנא
 כן יהי; יג ואם-גאל יגאלנה ויסף חמישתו על-ערבך: ואם מפרק יפרקנה;
 ויוסיף חומשיה על פורסניה;

זבסת"י יד וְאִישׁ כִּי־יִקְדֹשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהֶעֱרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין
 טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כִּן יִקּוּם: וּגְבַר. אָרִי יִקְדִישׁ ית ביתיה
 קודשא קדס יי. ויפרסניה כהנא. בין טב ובין ביש. כמא דיפרוס יתיה. כהנא כן יקום;
 טו וְאִם־הַמְּקֹדֵשׁ יִגָּאֵל אֶת־בֵּיתוֹ וְיֹסֵף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְבֹךָ עָלָיו וְהָיָה
 לוֹ: וְאִם דְּאִקְדִישׁ. יפרוק ית ביתיה. ויֹסֵף. חומש כסף פורסניה. עלוהי ויהי ליה; (חמישי)
 (שביעי כשהן מחוברות) טז וְאִם | מִשְׁדֶּה אֶחָזְתוּ יִקְדִישׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֶרְבֹךָ
 לְפִי זֶרְעוֹ זֶרַע חֶמֶר שְׁעָרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף: וְאִם מִחֶקֶל אֲחִסְנָתִיהָ. יִקְדִישׁ
 גְּבַר קָדֵם יי. ויהי פורסניה לפום זרעיה. בית זרע פור שערין. בחמשין סלעין דכסף;
 יז אִם־מִשְׁנַת הַיָּבֵל יִקְדִישׁ שְׂדֵהוּ כְּעֶרְבֹךָ יִקּוּם: אִם מִשְׁתָּא דְיוֹבִילָא יִקְדִישׁ
 חקליה. כפורסניה יקום; יח וְאִם־אַחַר הַיָּבֵל יִקְדִישׁ שְׂדֵהוּ וְחָשַׁב־לוֹ הַכֹּהֵן
 אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתֵרֹת עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מֵעֶרְבֹךָ: וְאִם
 בְּתַר יוֹבִילָא יִקְדִישׁ חקליה. ויחשיב ליה כהנא ית כספא. על פום שניא דאשתארא. עד שתא
 דיובילא. ויתמנע מפורסניה; יט וְאִם־גָּאֵל יִגָּאֵל אֶת־הַשְּׂדֵה הַמְּקֹדֵשׁ אֹתוֹ וְיֹסֵף
 חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְבֹךָ עָלָיו וְקָם לוֹ: וְאִם מִפְּרֹק יִפְרוֹק ית חקלא. דאקדיש יתיה.
 ויֹסֵף. חומש כסף פורסניה. עלוהי ויקום ליה; כ וְאִם־לֹא יִגָּאֵל אֶת־הַשְּׂדֵה וְאִם־
 מָכַר אֶת־הַשְּׂדֵה לְאִישׁ אַחֵר לֹא יִגָּאֵל עוֹד: וְאִם לֹא יִפְרוֹק ית חקלא. וְאִם זָבִין
 ית חקלא לגבר אחרון. לא יתפריק עוד; כא וְהָיָה הַשְּׂדֵה בְּעֵצָתוֹ בַּיָּבֵל *קֹדֶשׁ
 לַיהוָה כַּשְּׂדֵה הַחֵרֶם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֶחָזְתוֹ: וְהָיָה חֶקֶל בְּמִפְקֵיהּ בְּיוֹבִילָא. קודשא.
 קדס יי כחקל חרמא. לכהנא תהי אחסנתיה; (ששי) כב וְאִם אֶת־שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר
 לֹא מִשְׂדֵה אֶחָזְתוֹ יִקְדִישׁ לַיהוָה: וְאִם ית חקל זבינוהי. דלא מחקל אחסנתיה. יִקְדִישׁ
 קדס יי; כג וְחָשַׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֶת מְכֹסֶת הָעֶרְבֹךָ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן
 אֶת־הָעֶרְבֹךָ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: ויחשיב ליה כהנא. ית נסיב פורסניה. עד שתא
 דיובילא. ויתין ית פורסניה ביומא ההוא. קודשא קדס יי; כד בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשְּׂדֵה
 לְאִשְׁרֵי קְנָהוּ מֵאֲתָו לְאִשְׁרֵי־לוֹ אֶחָזְתָּ הָאָרֶץ: בְּשִׁתָּא דְיוֹבִילָא יתוב חקלא.
 לדזבניה מניה. לדדיליה אחסנת ארעא; כה וְכָל־עֶרְבֹךָ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל: וְכָל פורסניה. יהי בסלעי קודשא. עשרין מעין יהי סלעא;

כז אֲדָבְכָוֹר אֲשֶׁר־יִבְכַּר לִיהוָה בְּבִהְמָה לֹא־יִקְדִּישׁ אִישׁ אֶת־אִם־שׁוֹר
 אִם־שֶׁה לִיהוָה הוּא: בָּרֶם בּוֹכְרָא. דִּיתַבְּפֶר קָדֶם יי בבעירא. לֹא יִקְדִּישׁ גְּבֵר יְתִיה. אִם
 תוֹר אִם אָמַר. דִּי הוּא; כז וְאִם בְּבִהְמָה הִטְמְאָה וּפְדָה בְּעֶרְכָּךְ וְיִסַּף חֲמֻשָּׁתוֹ
 עָלָיו וְאִם־לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכַר בְּעֶרְכָּךְ: וְאִם בְּבִעִירָא מִסְּאָבָא וַיִּפְרוֹק בְּפוֹרְסָנִיה. וַיִּוְסִיף
 חוֹמְשִׁיהָ עֲלוּהִי. וְאִם לֹא יִתְפָּרִיק וַיִּזְדַּבֵּן בְּפוֹרְסָנִיה; כח אֲדָבְכָל־חֶרֶם אֲשֶׁר יַחֲרֵם אִישׁ
 לִיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָדָם וּבִהְמָה וּמִשְׁדָּה אַחֲזָתוֹ לֹא יִמְכַר וְלֹא
 יִגָּאֵל כָּל־חֶרֶם קֹדֶשׁ־קֹדְשִׁים הוּא לִיהוָה: בָּרֶם כָּל חֶרְמָא. דִּיתַחֲרִים גְּבֵר קָדֶם יי
 מִכָּל דְּלִיה. מֵאֲנָשָׁא וּבִעִירָא וּמִחֻקֵּל אַחְסָנְתִּיה. לֹא יִזְדַּבֵּן וְלֹא יִתְפָּרִיק. כָּל חֶרְמָא. קֹדֶשׁ
 קֹדֶשִׁין הוּא קָדֶם יי; (שביעי) כט כָּל־חֶרֶם אֲשֶׁר יַחֲרֵם מִן־הָאָדָם לֹא יִפְדָּה מוֹת
 יוֹמָת: כָּל חֶרְמָא. דִּיתַחֲרֵם. מִן אֲנָשָׁא לֹא יִתְפָּרִיק. אֶתְקַטְּלָא יִתְקַטְּלָא;

[מפטיר] ל וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לִיהוָה הוּא קֹדֶשׁ
 לִיהוָה: וְכָל מַעֲשֵׂר אֶרֶעָ. מִזֶּרַע דְּאֶרֶעָ מִפְּרִי אֵילָנָא. דִּי הוּא. קֹדֶשׁא קָדֶם יי;
 לֹא וְאִם־גָּאֵל יִגָּאֵל אִישׁ מִמַּעֲשָׂרוֹ חֲמֻשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו: וְאִם מִפְּרִי יִפְרוֹק. גְּבֵר
 מִמַּעֲשָׂרִיהָ. חוֹמְשִׁיהָ יוֹסִיף עֲלוּהִי; (מפטיר) לב וְכָל־מַעֲשֵׂר בְּקָר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר־
 יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הָעֵשִׂיִי יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לִיהוָה: וְכָל מַעֲשֵׂר תוֹרִין וְעֹן. כָּל
 דִּיעֲבַר תַּחַת חוֹטְרָא. עֲשִׂירָאָה. יְהִי קֹדֶשׁא קָדֶם יי; לג לֹא יִבְקַר בֵּין־טוֹב לְרַע וְלֹא
 יִמְיָרְנוּ וְאִם־הֶמֶר יִמְיָרְנוּ וְהָיָה־הוּא וּתְמוֹרְתוֹ יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל: לֹא
 יִבְקַר. בֵּין טָב לְבִישׁ וְלֹא יַחֲלִפְנִיה. וְאִם חֲלָפָא יַחֲלִפְנִיה. וְהִי הוּא וְחֲלוּפִיָּה. יְהִי קֹדֶשׁא לֹא
 יִתְפָּרִיק; לד אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
 סִינַי: אֵלֶּין פְּקוּדֵיָא. דְּפִקִּיד יי. ית מֹשֶׁה לְוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּטוֹרָא דְּסִינַי;

ע"ח פיסוקים עזא סימן

סכום פיסוקי דספר ויקרא שמנה מאות וחמשים ותשעה, נט"ף סימן.
 וחציו והנגע בבשר הזב. ופרשיותיו עשרה, ב"א ג"ד סימן. וסדריו כ"ג,
 ובתורתו יהג"ה יומם ולילה סימן. ופרקיו כ"ז, ואהי"ה עמד ואברכך סימן.
 מנין הפתוחות שתים וחמשים, והסתומות שש וארבעים. הכל
 שמנה ותשעים פרשיות, דודי צ"ח ואדום סימן.